

Nielsen mener. Det, der sker med kommunalreformen, er jo, at det, der i dag er en kommuneplan, og det, der er regionplan, smelter sammen til en stærk kommuneplan, og for alt det, som kommunerne skal, er der for så vidt stadig væk de samme ankenemuligheder og den slags.

Det er ikke sådan, at der bliver slækket på reglerne, og det er heller ikke sådan, at vi som lovgivere ikke længere kan have hånd i hanke med udviklingen. Hvis der sker en fejludvikling af en eller anden slags, vil det jo stadig være muligt at ændre lovene og pålægge det ene eller det andet eller det tredje. Tingene flyttes fra et niveau til et andet, men grundlæggende er der nok ikke belæg for at sige, at opgaverne ændres eller udvandes.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg blev så glad, da jeg læste et af de første interviews med miljøministeren, hvor miljøministeren sagde, at man kunne da godt være lidt i tvivl om, hvorvidt det var klogt at lægge alt for megen kompetence ud til kommunerne. Det blev jeg meget glad for at læse, men nu forsvarer miljøministeren altså med hud og hår den kommende kommunalreform.

Men jeg har endnu ikke fået svar på mit spørgsmål. I dag er det sådan, at når en kommune har truffet en afgørelse i en landzonesag, har amtet mulighed for at se på sagen og anke den til Naturklagenævnet. Det er jo fremmede for retssikkerheden, at vi har nogle, der sidder og holder øje med, hvad der foregår ude i kommunerne, men hvem skal have det ansvar i fremtiden, når amterne ikke længere er der? Hvem er det så, der skal holde øje med, at vi ikke bare får byggeri overalt i det åbne land? Og hvem er det, der skal anke afgørelserne til Naturklagenævnet?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg må altså først sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det, jeg har sagt om, at det er vigtigt, at der ikke kun sker decentralisering, står jeg naturligvis ved. Det er derfor, at af de 1.900 medarbejdere, som i dag er ansat i amterne, skal 450-500 til staten og 200-250 til regionerne. Der bliver igen og igen skabt lidt af et vrængbillede af, at der alene er tale om, at vi vil decentralisere, men på nogle punkter styrker vi faktisk den centrale rolle.

Så kan jeg stadig ikke rigtig se, at der rent substansmæssigt kommer til at ske en ændring. Staten vil jo stadig have en slags overopsyn med

nogle ting i kommunerne, så jeg kan ikke se, at der grundlæggende er belæg for den bekymring, fru Elsebeth Gerner Nielsen giver udtryk for. Hvis der bare bliver plastret løs ude i det åbne land, fordi planloven ikke er stærk nok på det område, kan vi jo til hver en tid stramme loven op, og i øvrigt har vi også et kvalitets sikringsudvalg, som hele tiden løbende skal følge, om forvaltningen af tingene er sådan, som vi gerne vil have den skal være.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 980

24) Til integrationsministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren redegøre for, hvornår Det Radikale Venstre kan få aktindsigt i alle familiesammenføringsager afgjort i august måned, og hvad begrundelsen er for den meget lange sagsbehandlingstid?«

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Som tidligere meddelt er dette spørgsmål taget tilbage af spørgeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., integrationsloven og udlændingeloven. (Styrkelse af familiesammenførtes danskundlærning, fremrykket og intensiveret danskuddannelse til flygtninge, ændret udvælgelse af og styrket integrationsindsats over for kvoteflygtninge m.v.)

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 11/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Det er første behandling af lovforslag nr. L 97 af integrationsministeren. Vi foretrækker, at integrationsministeren er til stede, når hans forslag behandles, fordi vi går ud fra, at integrationsministeren er interesseret i, at det bliver behandlet, og det er altså her i Folketingssalen, det foregår.